

»Endvidere har de enge, der ligger direkte langs vandløb og søer, en særlig betydning som bufferzone, der medvirker til at reducere udsivningen af næringssalte m.v. til vandløb, søer, fjorde og kystnære havområder« er et nyt argument, der ikke var medtaget i forbindelse med gennemførelsen af naturbeskyttelsesloven.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I bemærkningerne til forslag til lov om naturbeskyttelse (L 70, FT 1991-92, Tillæg A, sp. 1432) anføres, at de enge, der ligger direkte langs vandløb og søer, har en særlig betydning som bufferzone, der medvirker til at reducere udsivningen af næringssalte (og pesticider) til vandområderne.

Der er således ikke tale om et nyt argument.«

Spørgsmål nr. 484:

Vil ministeren uddybe følgende afsnit fra notatet: »Bortset fra de nævnte tilfælde, hvor arealer på grund af åbenbar manglende engvegetation nu og fremover falder uden for § 3, må der være mulighed for at lægge vægt på vegetationens sammensætning – herunder også dens sammensætning på sigt ved fortsat, uændret drift – ved vurderingen af, om der kan gives dispensation til omlæg, opdyrkning og lign.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Afsnittet refererer sig til bemærkningerne til forslag til lov om naturbeskyttelse (L 70, FT 1991-92, Tillæg A, spalte 1439), hvor det fremgår, at det for at give dispensation »ikke er nok, at der er påvist en væsentlig jordbrugs- og eller anden økonomisk interesse i, at et indgreb finder sted. Der må tillige enten være tale om et område, som ud fra fredningsmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, for at man eventuelt kan acceptere, at der sker indgreb i dets tilstand, eller at det påtænkte indgreb i sig selv ikke skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området. Dog vil det naturligvis ikke kunne udeluk-

kes, at andre særlige forhold må tages i betragtning, f.eks. at der foreligger specielt store landbrugsmæssige interesser i et givet projekt, samtidig med at den pågældende naturlokalitet er af mindre interesse.«

Ved vurderingen af de fredningsmæssige hensyn og indgrebets virkning vil vegetationens beskaffenhed indgå. I tilfælde, hvor engvegetationen er beskeden og – med uændret drift – fortsat vil være det, kan dette efter Skov- og Naturstyrelsens opfattelse tale for at give en dispensation. Om der i det konkrete tilfælde bør gives en dispensation, vil imidlertid også afhænge af de øvrige konkrete omstændigheder.«

Spørgsmål nr. 485:

Vil ministeren dokumentere, at tørre enge ofte kaldes overdrev?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I bemærkningerne til forslag til lov om naturbeskyttelse (L 70, FT 1991-92, Tillæg A, sp. 1431) er anført, at lovens bestemmelser om ferske enge og overdrev omfatter fugtige, ferske enge samt tørre enge, ofte kaldet overdrev.

Ved de højere læreanstalter og i den biologiske faglitteratur er »overdrev« den hyppigst anvendte betegnelse for tørre enge. I litteraturen beskrives naturtypen overdrev som værende naturligt veldrænede tørbundsarealer, som helt overvejende har været udnyttet som græsningsarealer. De eksisterende overdrev findes nu hovedsagelig på kuperede, svært opdyrkelige områder eller som dele af dyrehaver.«

Spørgsmål nr. 486:

Er ministeren enig i, at kulturgræsmarker og halvkulturarealer er nye begreber, og vil ministeren definere disse?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Kulturgræsmarker nævnes i bemærkningerne til forslag til lov om naturbeskyttelse (L 70, FT 1991-92, Tillæg A, sp. 1433) sammen med kornavl og raps som eksempler på en landbrugsmæssig udnyttelse, der er blevet mu-